

Ο κ. Camille Lambert, καλλιτέχνης πρωτότυπος, άλλ' άνωμαλος, έκθετει «Σχέδιον διακοσμητικής» πλαισίου εις λαντασίαν, κίνησιν και χρωματισμὸν εἰς μίαν σκηνὴν δυστυχῶς δλίγον διεσπάσμένην. «Η Ικεδία» τοῦ ίδιου είναι ἐπίσης ἀπόπειρα ἀνεπιτυχῆς.

Ο κ. Aug. Levêque ὑπενθυμίζων, κατὰ τοὺς κλασικούς, τὴν συμβολικὴν μυθολογίαν τῶν ποταμῶν, εἰκονίζει μαγικὰς νύμφας ἐπὶ τοπειῶν ψυχρῶν. Ἐν ταῖς μορφαῖς ὑπάρχει πλειοτέρᾳ δεξιότης παρὰ δληθεία καὶ κ λαϊσθοδία. Ο συμβολισμὸς τῶν λοιπῶν ἔργων τοῦ ἔχαρφάζεται διὰ τῆς πολιτελείας τοῦ ἔργου του «Ο Πλούτος».

Ἀντίθετως πρὸς τὴν ἔξοχον ίδέαν, ήτις ἐνέπνευσε τὸ ἔργον τοῦ κ. Vilain : «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» ἡ ἀποψὶς τῆς συνθέσεως εἶναι ἀλλαγμῆς καὶ δὲν ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν οὔτε διὰ τῆς τελειότητος τῆς ἐκτελέσεως οὔτε διὰ τῆς βαθύτητος τοῦ αἰσθήματος.

Ο "Ομίλος Scalden τῆς 'Αμβέρσος ἐκθέτει τρεῖς πίνακας διακοσμητικούς : ἔγα τοῦ κ. Elliot καλῶς διεσκευασμένον, εὐχαρίστων φθινοποιιῶν χρωμάτων ἔτερον τοῦ κ. Delrue «Ἀντίζηλοι τοῦ 'Ιδανικοῦ ἀρκούντως ἐπιδεικτικὸν καὶ ψυχρόν» καὶ μίαν ἐντύπωσιν τῶν Ἀπόκρεων ζωντανωτέραν καὶ μᾶλλον πρωτότυπον τοῦ κ. Dom, ἐκθέτοντος ὄπουδὴν, ὑπενθυμίζουσαν τὴν τέχνην τοῦ Carrière καὶ τοῦ Rodin. Εἰς τὰ πολλὰ

ἔργα τοῦ κ. Gisbert Combaz, εἰς τὴν ζωοφόρον, τοὺς χωρικοὺς πίνακας, τὰ τοπεῖα, τὰς γραμμικὰς συνθέσεις του διαβλέπει τις τολμηρὸν ρυθμὸν καὶ ἐπιτυχῆ, ἐμπεποιημένον κάποτε ιαπωνισμοῦ ὡς «Ο φράγμας», «Τὸ Κύμα» κτλ. Έκ τῶν estampes τοῦ ίδιου οἱ εἰδικώτερον εἰκονογραφικὴ εἶνε μία περιπαθὴς νυκτερινὴ συμφωνία : «Η Νύξ». Εἰς τὰ ἔργα τοῦ κ. Wytsman εὐχαρίστως θαυμάζει τις τὰ διακοσμητικὰ διάζωματα, σαφῆ καὶ ζωντανά, ἐν οἷς ἐσκιαγράφησε χαρακτηριστικὰς ἀπόψεις τῆς Φλανδρίας. Έκθέτει ἐπίσης ἔργα ἐγχάρακτα διὰ στίχεως εἰς ὑποκυάνους τόνους δλίγον τραχεῖς, μιᾶς συνθέσεως ὑπενθυμίζουσης τοῦ Puvise de Chavannes καὶ ήτις ηδύνατο νὰ εἴναι ἐκφραστικωτέρα : «Νύμφαι θονοῦσαι τὸν θάνατον τοῦ 'Αδωνίδος». Καλαισθοδία καὶ κάποιον αἰσθημα τοπειογραφικὸν μετὰ χρωματισμοῦ λεπτοῦ διακρίνουσι τὰς διακοσμητικὰς τῶν τοίχων σκιαγραφίας τοῦ κ. Ivan Cser. Κίνησις ἐν τῇ καλῇ ἀκαδημαϊκῇ σπουδῇ τοῦ κ. Alf Cahen : «Ο 'Ορφεὺς ἐν τῷ 'Άδη». Σημειούμεν ἐπίσης ἔνα μεγαλοπρεπῆ καὶ διαυγῆ πίνακα τοῦ κ. Emile Berchmans.

★

Ἐν τῇ Γραφικῇ ὁ κ. Arthur Graeo ἐκθέτει ἀρχαϊκὰς ἐμπνεύσεις, ἐν αἵς δι'εὐγενῶν καὶ λεπτο-

Η ΗΛΕΚΤΡΑ

Η ἐπιτυχία τῆς «'Ηλέκτρας» διδαχθείσης πρὸ τίνος ἐν τῷ 'Αρδακείῳ ὑπὸ τῶν ἐδωτερικῶν μαθητριῶν αὐτοῦ, διφείλεται κυρίως εἰς τὴν ὑποδιθεῖσαν τὸ πρόσωπον τῆς πρωταγωνιστρίας μαθήτριαν Χαρίκλειαν Καραγιάννην, ήτις καὶ πέρυσιν ως «'Αντιγόνη» καὶ ἐφέτος ως «'Ηλέκτρα» ἐπέδειξε χαρίσματα ἐπιτυχοῦς ὑποκρίσεως. Μετὰ πάθους δραματικοῦ διηρμήνευσε τὸ μέρος της, παθινομένη ή ίδια καὶ θὰ ήτο πληρεστέρα ή ἐπιτυχία ἐὰν πρὸς τοῦτο συνεβάλλοντο καὶ τινες δροι δραματικῆς τέχνης. Η τελεία, γνῶστης τῆς ἀρχαίας ἡμῶν γλώσσης τὴν ὑπεβούθησεν, ὅπετε ἀπροσκόπτως ν' ἀποδώσῃ τὸν δύσκολον καὶ δρενωπὸν τῆς ἀρχαίας ἡρωΐδος χαρακτῆρα. Η ἀπαγγελία ήτο

δι' αὐτὴν ἄπλως δργανον, ή θωπούνα τὸ πᾶ.

Η δεσποινὶς Καραγιάννην ἐπεράτωσεν τὰς ἐν τῷ 'Αρδακείῳ σπουδάς της, ἀναδειχθεῖσα ἀριστούχος. Κατάγεται ἐξ 'Αδριανούπολεως, διακρινομένη δὲ ἐπὶ εὐθείᾳ ἀντιληφτῆς οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ διτει διακριθῇ εἰς τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων, πρὸς δὲ μνητον αἰσθάνεται κλιδίν. Η δεσποινὶς Καραγιάννην εἶναι ή ἐκ μέρους τοῦ 'Αρδακείου γλαφυρώτατα προσφωνήσασα τὸν καθηγητὴν κ. Μιστριώτην ἐπὶ τῷ ιωβιλαίῳ του καὶ ή βραβευθεῖσα εἰς τὸν πρὸς συγγραφὴν πανηγυρικοῦ τῆς ΚΕ' Μαρτίου διαγωνισμόν.

